

DE BURGEMEESTERS VAN PRINCENHAGE:

G.M. SUTORIUS (1935-1942)

Door Helma Raaijmakers

Na burgemeester te zijn geweest in achtereenvolgens Didam, Belfeld en Monster wordt Gerard Marie Sutorius in 1921 burgemeester van Teteringen. Hij belandt hier midden in de annexatieproblemen. Teteringen trekt samen met Ginneken en Bavel en met Princenhage ten strijde tegen de dreigende inlijving door Breda. Als burgemeester van Teteringen krijgt hij al na een heel korte tijd een straat naar zich genoemd. In 1922 besluit de raad van Teteringen tot de Burgemeester Sutoriusstraat, in het gebied achter de Baronielaan, waar door zijn bemoeienis een aantal moderne betonwoningen zijn gerealiseerd. Vijf jaar later komt de Zandberg door een grote annexatie in Bredase handen. Dat betekent het einde van de Burgemeester Sutoriusstraat, de nieuwe naam wordt Zandbergdwarsstraat. De burgemeester, die in 1934 twaalf en een half jaar de scepter zwaait in Teteringen en bij die gelegenheid zegt dat “als de raad mij niet moe is, dan blijf ik”. Toch zag hij een jaar later af van dat voornemen en vertrok naar Princenhage. Bij die beslissing heeft zonder twijfel de annexatie van 1927 een rol gespeeld. Daarbij raakte Teteringen meer dan de helft van haar grondgebied kwijt en dat moet de burgemeester niet lekker hebben gezeten. Onder meer de Cereststraat, waar Sutorius en zijn gezin nota bene woonden, ging bij die gelegenheid over naar Breda.

6 Mei 1935 inhuldiging in Princenhage en Beek

Op 56-jarige leeftijd werd de in Rotterdam geboren Gerard Sutorius burgemeester van Princenhage. Op maandag 6 mei 1935 werd hij op grootse wijze ingehuldigd. Hiervan is een tien minuten durende film bewaard gebleven, waarop te zien is hoe heel Princenhage uitloopt voor de nieuwe burgemeester. De Haagsemarkt en het gemeentehuis zijn prachtig versierd en alle vlaggen hangen uit. Een bonte stoet van verenigingen trekt langs het bordes waar Sutorius het defilé afneemt. Na afloop maakt Sutorius een rondrit door Princenhage, waarna ook Beek (toen nog gemeente Princenhage) met een bezoek van de burgemeester en zijn gezin wordt vereerd. Voor zijn gezin liet hij in de Parklaan (nu Laan van Mertersem) een groot huis met rieten dak bouwen. Zijn vrouw heeft er slechts kort gewoond, Marie stierf plotseling in 1937. Vanaf zijn benoeming tot burgemeester in Princenhage krijgt Sutorius opnieuw te maken met annexatieplannen door de gemeente Breda. Tegenstribbelen helpt niet, op 1 januari 1942 wordt Princenhage en ook de gemeente Ginneken ingelijfd. De burgemeester vertrekt naar Nijmegen. Na zijn overlijden in 1967 wordt hij in Princenhage begraven.

Dagblad de Stem in 1992 over de Burgemeester Sutoriusstraat

Peter de Leeuw schreef op 18 januari 1992 in zijn rubriek 'Zomaar een straat' over de Burgemeester Sutoriusstraat het volgende: 'De trotse toren van de Martinuskerk is in de straat duidelijk te zien. De akker aan de overkant van de vuile sloot vormt een aandenken aan het landelijke verleden van dit stukje stad. Princenhage is sinds 1 januari 1942 gemeente Breda. Halverwege de jaren negentig zijn hier huizen gebouwd. De Burgemeester Sutoriusstraat is in 1977 zo genoemd. De dochter van Sutorius, Eugénie, heeft onlangs op de Haagsemarkt het wapen van het dorp onthuld. Een halve eeuw na dato blijft het daar, aan de gevel van het voormalig raadhuis, op gepaste wijze herinneren aan de inlijving van de gemeente door Breda'.